

DIUMENGE III DE DURANT L'ANY (B)
Homilia del P. Daniel Codina, monjo de Montserrat
22 de gener de 2012
Jn 3, 1- 5, 10 / 1C 7, 29-31 / Mc 1, 14-20

Com aquell qui no diu res, estimats germans i germanes, l'evangelista Marc ens ofereix una síntesi dels inicis predicadors de Jesús, de manera que gairebé són uns apunts d'una agenda: un cop Joan Baptista ha acabat el seu ministeri, perquè Herodes l'ha empresonat, Jesús comença a anunciar la presència del Regne de Déu i a cridar prop seu, perquè el segueixen i convisquin amb Ell i siguin testimonis de les seves paraules i dels seus fets, a uns joves mentre es passejava vora el llac de Galilea. La narració de Marc no és com la del profeta Jonàs, de la primera lectura de la missa, que va venir precedida de tota una història d'estira i arronsa entre Déu que l'enviava i el profeta que volia escapolir-se de la responsabilitat de la missió confiada o imposada. Res d'això. El nostre evangelista, el primer dels quatre que ha deixat per escrit els fets i les paraules de Jesús de Natzaret, no fa història, no escriu una narració novel·lesca moralitzant, sinó que ens informa, fa catequesi amb vista a la constitució de la fe de la comunitat, de vegades de manera resumida, d'altres amb molt de detall sobretot en moments d'acció de Jesús, qui és i què fa aquell mestre-predicador: de primer trepitja la Galilea de cap a cap, predicant el Regne de Déu i curant, i després puja a Jerusalem on hi acaba morint sentenciat a la creu i ressuscitant.

Com qui no diu res, però amb poques paraules diu molt ja des de la primera frase que posa en boca de Jesús: *"Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova"*. El ministeri predicador de Jesús comença en un moment determinat: després que Joan hagi estat empresonat, per tant, un cop ha acabat el ministeri preparatori del Baptista. Ara comencen de debò els temps nous: "Ha arribat l'hora". Marc vol distingir bé els temps antics, preparatoris, el dels profetes i de la història d'Israel que arrenca amb Abraham, i els temps nous, definitius, que Jesús inaugura, amb la seva presència i la seva predicació, amb paraules i fets, el Regne. Hi sentim ací el ressò de les paraules de sant Pau en la carta als Gàlates: *"Quan va arribar la plenitud del temps, Déu envià el seu Fill"* (Ga 4, 4). Aquesta hora, doncs, és l'hora de la veritat, de la salvació, l'hora del Regne. Un Regne que ja és present, que es realitza, que comença a acomplir les esperances dels qui creien en l'Aliança de Déu i les promeses profètiques, com el vell Simeó que ens presenta l'evangeli de Lluc. *"El Regne de Déu és a prop"*. Marc posa en boca de Jesús els mateixos mots del Baptista quan invitava la gent a convertir-se i a batejar-se per rebre el Regne, indicant la continuïtat de l'obra de Déu; però ara és ja el moment definitiu, no el preparatori. Què vol dir *Regne de Déu*? Potser podríem expressar-ho amb: "L'Hora de Déu" que s'estableix amb i per la presència de Jesús de Natzaret. L'hora en què Déu, per Jesús, ve a fer costat, a redimir els pobres, els qui sofreixen i són bandejats de la societat, a salvar del regne del mal. Aquest Regne de Déu, ens és manifestat i conegut a través de la predicació de Jesús en les paràboles: una presència discreta, petita, però segura, en la qual cal creure i canviar el cor i l'esperit per tal de d'acollir-la: els pobres, els infants, els pecadors, els desvalguts són els qui primer podran copsar l'escalf de la presència de Déu, del seu amor, del seu perdó. Convertir-se i creure en aquesta Bona Notícia que Jesús ens porta: vet ací el programa de Marc en aquesta hora crucial per a la història dels homes, no tant pel fet que a partir de l'aparició de Jesús la història es conti com un abans i un després; sinó pel fet que mai, des d'ara, des de la predicació de Jesús de Natzaret, els homes i les dones havien pogut sentir una paraula de tanta esperança, de tanta plenitud humana i espiritual, de tanta transcendència social i comunitària com aquesta.

Immediatament, després de la proclama inicial programàtica, Marc –sense deixar el seu estil d'explicació resumida, com d'apunts de classe- explica els primers fruits, els primers exemples de persones que fan cas de la crida: *“Veniu amb mi”* i aquells quatre joves treballadors, pescadors, deixant-ho tot, fent un gest autèntic de conversió, de capgirament de la vida i dels valors, es posen a seguir el Mestre. Al llarg del seu text narratiu, Marc no amagarà les dificultats, les incomprensions, els dubtes i les rivalitats humanes d'aquells deixebles; com no amagarà tampoc les decepcions del Mestre en veure el poc ressò de la seva predicació. Però Jesús segueix el seu camí i els deixebles, tot i que a l'hora de la passió l'abandonaran, també el segueixen perquè creuen en Ell i després de la resurrecció es retroben per continuar a expandir aquest “Evangeli” que van sentir de bon començament, aquesta Bona Notícia del Regne, que ara, després de la passió i resurrecció de Jesús, el Regne és el Senyor ressuscitat i glorificat, el qual continua oferint als homes el perdó i la gràcia a tot aquell qui creu; el camí que cal seguir per entrar en el món de Déu ja no és la Llei de Moisès, sinó la fe que troba en Jesús la salvació i la gràcia del Pare.

Germans i germanes: aquest mateix “Evangeli” o Bona Notícia, ara ens és també comunicada a nosaltres en aquest nou any de gràcia 2012. Hem de ser conscients que estem en els “temps nous”, en l’“Hora” de Déu, en l'hora de la conversió al Crist, en l'hora de la fe. A tots s'ens diu també: *“Veniu amb mi”* per fer present actual, viu, aquest Evangeli del Regne. Que la pregària i l'exemple dels sants i testimonis del Crist que ens han precedit –com Fructuós, Auguri i Eulogi de Tarragona que celebràvem ahir- ens enforteixin en la nostra esperança i en la nostra fidelitat.